

Universitätsbibliothek Paderborn

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1710

27. Dies Martii. Bona temporalia ne putentur mala, dantur & bonis: & ne putentur magna bona, dantur & malis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45477

12. Ne ergo tui exitio, numium tuo indulgeas geni
in hoc impendas omnes nervos tui ingenii, ut con
prehendas omnium rerum genios, quia obren
imperitiam, multi pereunt. Nullus tibi plus noc
quam tu ipse tibi dum nocitura eligis, profituram
cis. Omnia tibi erunt innoxia, si ipse tibi peccata
non noces. Quid enim tibi, si fueris innocens, noc
bit, quandoquidem:

Quod nihil, & nulli nocet, utique non nocet nulli.

27. D I E S M A R T I I.

Bona temporalia ne putentur mala, dann
& bonis: & ne putentur magna bona
dantur & malis. *S. August. Ep. 70.*

Creatura bona I. Dhuc scrutamus auream
sunt tantum nam boni, ne decepti
Dei vestigia. A norum larvis, reddam
mali. Illa, quæ vulgi imperiti
tu existimantur non mala, & existimantur ut bon
dantur bonis, ne natura sua judicentur mala: sed
per verso iudicio censeantur bona magna, dantur
iis, qui coram Deo non sunt magni, id est, malis. Il
lud unum perenni ab omnibus fletur est deplora
dum, ut cum illa bona dantur malis, illis toto affectu
consecrati, eum deferant, a quo omne bonum, in
ipsam bonitatem. Quid si Monarcha, totius terrarum
Dominus, designaret diem, quando, & locum unde
vellet communis omnium procerum cultu, & adora
tione inaugurarum, & ad hoc indictis jam comitiis, con
magnificentiae suæ apparatu in throno consideret
expectans in publico confessu sibi addictum cul
tum, & si cum populo, Dynastæ omnes spreto Castle

Martire, cique
impolitum
si non ejus
similitudine
orarent.
animi in
bola, sed
II. Bon
mutilla,
nitæ Bon
bi suncin
ci, & Hoc
sequeris.
in quo,
Tuilli, à
te calo,
ponis lu
audiens
latur in
imponi
ris rude
Cur pla
Quid si
equi vi
de pera
in fictum
equi, e
do, qua
tati bi
lem, m
turæ B
rienti

geas gen
ii, ut co
a obrem
plus no
ofiturat
i peccan
cens, no
ocet null
I.
a, danc
na bon
auream
lecepti b
reddan
peritis
ir ut bon
la : sed
, dantur
malis. D
deplora
oto affec
onum, si
otius, con
et Cels
re, cique obverso tergore, non Cæsarem, sed Cæsaris
impolitum aliquod simulacrum venerarentur. Imò
si non ejus simulacrum; sed in qua nulla illius foret
similitudo, notam vestigii ejus colerent, & proni ad-
orarent. Quis foret illius sensus? quæ excandescens
animi indignatio? Hæc de te non est fabula, nec para-
bola, sed historia.

II. Bona creata, quæ sunt vestigia Creatoris; bona
mutila, & informia, quæ sunt rudia lineamenta infi-
nitæ Bonitatis, bona peritura, inquam, deperis, illa ti-
bis sunc in loco primo, in pretio summo, quæ sūt nau-
ti, & flocci; illa tota corporis, & animi contentione
sequeris, & prosequeris, ut assequaris, & Deū, ex quo,
in quo, per quem omnia bona, solitarium relinquis.
Tu illi, a quo, & propter quem procreatus es, stupen-
te cælo, indignante terra, obvertis tergū, & illi præ-
ponis lutum: imò quis non deficiat præ dolore, hoc
audiens? præfers cænum Divinitati, ut cænum attol-
latur in Deum. Quid tibi ô Anima imponis, ab aliis
imponi sinis? Nosce bona creata non esse nisi Creato-
ris rudes imagines, multum dissimiles similitudines.
Cur placet umbra, & displicet vivum Archetypum?
Quid si peregrino ex itinere fatigato proponas hinc
equi vivum, inde sculptum? quid ager, ut commo-
de peragat iter? an relicto vero & vivo equo, insiliet
in fictum & sculptum? an, ut equitet, accipiet statuam
equi, quâ onustus fatigabitur magis equum portan-
& adon-
nitiis, con-
sidera-
ctum cul-
eto Cels
do, quâ sublevabitur ab equo portatus? Bona crea-
ta tibi peregrinanti ad illam, quæ sursum est Jerusa-
lem, magis sunt oneri, quâm usui: sunt emortuæ sta-
turæ Bonitatis vivæ. Propone homini immaniter esu-
rienti panem verum, & pictum: anne, ut pellat samē,

accipiet pictum panem? Hæc tua ipsissima est stoliditas, clamas cum Prodigio: (a) *Fame pereo; & non pereas, habes panem vivum, qui descendit de celo; ambitiosè prehensas, ut pereas, panem pictum hoc est, umbras æternæ Bonitatis.*

III. Panis pictus non satiat; sed figura est ei quod satiat: sic bona creata non satiant insatiabili cor; sed imagines sunt illius, qui unus satiat omnia Dei. Congere unum in cumulum bona omnia crea& creanda, non plus poterunt voluntati satisfacere, quam gelidam manum pictus ignis calefacere. Pannarum ardentium pictura, est ad oblationem minimum, non ad calefactionem manuum. Tauri du& fenum habent in cornu, divertuntur, & illuduntur objecto pallio, aut alia re, quam innoxie sine hominis periculo impetant: tu objice grassanti cupiditate summum Bonum, ut à creatis bonis illam divertas in quod cum fructu ruat, atque in eo impetum derii sistat, quo ipsa consistit. Quid inhias stillæ exte, cum habeas salientem fontem intra te? Quid cum Lazaro micis satiari, cum possis in cæna illam splendide epulari? Quid vis impleri atomo, cum habeas quæ totum te impleat ipsam Plenitudinem? Si avaro postulanti nummum argenteum, offerat aureus, illo rejecto aureum arripiet; quia in honesti valor non tantum includitur, sed exceditur. Sed Cupiditati anhelanti opes, & delicias, illum objici, qui & hæc, & alia omnia infinito suo complexu continet. Itaque si tibi vis consultum; audi, & sequer. Poëtæ consilium:

Factum factori summo præponere noli.

28. DIES

(a) *Luc. 15.*